

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 23 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy w Łowiczu oddalił skargę W. D. o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt I Ns 522/11 z wniosku H. K. z udziałem J. D. i W. D. o stwierdzenie nabycia spadku po E. D. i po M. D. oraz o dział spadku, a także orzekł o kosztach procesu.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wniósł W. D., domagając się jego zmiany poprzez uwzględnienie skargi oraz orzeczenie działu spadku po E. D. i M. D. w ten sposób, że będącą przedmiotem działu nieruchomości zabudowaną przyznać na własność H. K. z orzeczeniem obowiązku spłaty na rzecz W. D., z uwzględnieniem rozliczenia między spadkobiercami długów spadkowych w postaci poniesionych przez skarżącego kosztów pogrzebu i sprowadzenia do Polski zwłok spadkodawców oraz o zwrot kosztów postępowania za obydwie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego wedle norm prawem przepisanych.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu:

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że nie budzi żadnych wątpliwości fakt, że W. D. zamieszkiwał u córki, a tym samym posiadał wiedzę o toczącym się postępowaniu, podczas gdy z materiału dowodowego wynika, że W. D. „pomieszkiwał” czasami u córki, co zgodnie z zasadami logicznego rozumowania nie znaczy, że w spornym okresie u niej przebywał i co także nie przesądza, że została mu doręczona korespondencja z sądu;

- nierozpatrzenie całości zgromadzonego materiału dowodowego poprzez pominięcie zeznań świadka D. D., z których wynika, że W. D. nie została przekazana korespondencja z Sądu, a także pominięcie dowodu w postaci prawa jazdy skarżącego na okoliczność jego adresu zamieszkania.

Skarżący wniósł o wyrażenie zgody na dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentu, tj. oświadczenia z dnia 2 września 2014 r. opatrzonego klauzulą „apostille” złożonego przez M. G. oraz A. G. na okoliczność niedostarczenia przez A. G. przesyłki z Sądu W. D. oraz prawidłowego adresu zamieszkania W. D..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Zaskarżone rozstrzygnięcie zostało wydane w wyniku prawidłowo ustalonego stanu faktycznego, który Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje za własny. Oceny tej nie zmieniają podniesione przez apelującego zarzuty, które sprowadzają się w istocie do przedstawienia własnej wersji ustaleń dotyczących miejsca zamieszkania W. D. oraz doręczenia mu korespondencji w sprawie o stwierdzenie nabycia praw do spadku oraz dział spadku, a zatem są zwykłą polemiką.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, wbrew stanowisku apelującego, że W. D. został prawidłowo zawiadomiony o toczącym się postępowaniu w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku i dział spadku po E. i M. D., sygn. akt I Ns 522/11. Korespondencja w ww. sprawie została doręczona do rąk A. G. na adres, pod którym zamieszkiwał również W. D.. Przede wszystkim okoliczność powyższa wynika z treści certyfikatu poświadczeniowego, znajdującego się w aktach sprawy o sygn. akt I Ns 522/11, gdzie A. G. odbierając korespondencję stwierdził, że mieszka wspólnie z pozwanym pod adresem 758 W 15th S. 2B C., C. Country, (...).

W tym miejscu należy podkreślić, iż nawet gdyby przyjąć, że A. G. nie przekazał odebranej korespondencji sądowej W. D., którą to okoliczność apelujący starał się wykazać oświadczeniem M. G. i A. G. z dnia 2 sierpnia 2014 r., to dla przyjęcia skutecznego doręczenia, znaczenie ma sam fakt odebrania tej korespondencji przez dorosłego domownika. Kwestia ewentualnego nieprzekazania przesyłki W. D. może być rozpatrywana w świetle możliwości złożenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia skargi o wznowienie postępowania. Z powyższego względu, bez znaczenia jest

również argument apelującego o pominięciu zeznań świadka D. D. na okoliczność nie przekazania W. D. rzeczowej korespondencji.

Co więcej, W. D. w toku postępowania przed Sądem Okręgowym w Warszawie w sprawie o sygn. akt V Ca 3905/13, na doręczone mu zawiadomienia o terminie rozprawy w trybie doręczeń zagranicznych, wskazał w dniu 23 maja 2011 r. jako swój adres 758 W 15th S. 2B C., C. Country, (...).

Także wnioskodawczyni H. K. w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku i dział spadku, sygn. akt I Ns 522/11, wskazała ww. adres jako adres zamieszkania W. D..

W świetle powyższego, a także biorąc pod uwagę zeznania świadków J. D., H. K., ocenionego przez Sąd Rejonowy w sposób wszechstronny i prawidłowy, Sąd Rejonowy ustalił, że W. D. zamieszkiwał w latach 2011 – 2012 pod adresem 758 W 15th S. 2B C., C. Country, (...) i wiedział o sprawie o dział spadku.

Prawidłowości powyższych ustaleń nie zmienia argument apelującego, że W. D. zamieszkiwał pod adresem wskazanym w dokumencie prawa jazdy, z którego wynika, że adres podany przez W. D. nie jest adresem „wyłącznie dla potrzeb wznowienia postępowania”. Apelujący wskazywał, że w spornym okresie zamieszkiwał on w garażu, a u córki jedynie „pomieszkiwał”. Twierdzenia te nie są wystarczające dla skuteczności zarzutu błędnych ustaleń faktycznych. Apelujący, oprócz przedstawienia własnej wersji stanu faktycznego, nie wykazał istotnych błędów logicznego rozumowania Sądu Rejonowego, sprzeczności oceny materiału dowodowego z doświadczeniem życiowym, braku wszechstronności czy też bezzasadnego pominięcia dowodów, a zatem naruszenia reguł swobodnej oceny dowodów wskazanych w art. 233 § 1 k.p.c.

W szczególności trudno uznać za przekonujące twierdzenia W. D. o zamieszkiwaniu w garażu pod adresem (...) S. C., C. (...), USA, skoro już w 2011 r. wystawił on powyższą nieruchomość na sprzedaż, a do tego w dokumentacji dotyczącej sprzedaży tej nieruchomości i w dokumentacji podatkowej jako adres do kontaktu podał 758 W 15th S. 2B C., C. Country, (...).

W tym miejscu stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy, wbrew stanowisku apelującego, zastosował w niniejszej sprawie prawidłowe przepisy dotyczące wznowienia postępowania, tj. art. 401 pkt. 2 k.p.c. Należy bowiem uznać, że W. D. poprzez skuteczne doręczenie wezwania na rozprawę i odpisu wniosku o stwierdzenie nabycia praw do spadku i dział spadku, stał się uczestnikiem tego postępowania (art. 510 § 2, zd. 2 k.p.c.). Skoro tak, to brak jest podstaw do zastosowania w niniejszej sprawie wskazanego przez apelującego art. 524 § 2 zd. 2 k.p.c., dotyczącego zainteresowanego, który nie był uczestnikiem postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem orzekającym co do istoty sprawy.

Mając wszystko powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako nieuzasadnioną.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono w oparciu o art. 520 §1 k.p.c. jako generalną regułę postępowania nieprocesowego. W sprawie niniejszej nie występuje bowiem sprzeczność interesów, o której mowa w art. 520 § 2 i 3 k.p.c., niezależnie od stanowiska stron i zgłaszanych przez nie twierdzeń i wniosków.